

עת"א 44283/05/16 - יהודה היצחקי, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2016

עת"א 44283-05-16 היצחקי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני סגן נשיא ר' שפירא

העותר

יהודה היצחקי, (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד טארק אסכנדר

נגד
המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

פסק דין

ענינה של עתירה זו בבקשת האסיר לאפשר לו יציאה לחופשה ליום השנה השני למות אביו. ביום 5.6.16 נמחקה העתירה עקב אי מיצוי הליך מנהלי מוקדם, זאת לאחר שנטען בפני כי העותר לא פנה בבקשה מתאימה לשב"ס בטרם הגיש עתירה זו. לאחר מכן הובהר כי העותר הגיש פניה לגורם המתאים בשב"ס וזו נדחתה. בהתאם, הוגשה בקשה לבטל את פסק הדין שניתן עקב אי מיצוי ההליך המנהלי. החלטתי להיעתר לבקשה ולבטל את פסק הדין שניתן, לשמוע את טענות הצדדים וליתן פסק דין לגופו על עניין.

לאחר שבחנתי את טענות ב"כ הצדדים החלטתי לדחות את העתירה.

העותר מרצה מאסר בעבירות אלמ"ב. היא מוגדר כאסיר בקטגוריה א' ואינו יוצא לחופשות. על פי דוחות ועדת האלמ"ב, לרבות עדכון מיום 31.5.16, נשקפת מסוכנות מהאסיר כלפי אחרים. על אלו יש להוסיף מידעים מודיעיניים מחצי השנה האחרונה בדבר התנהגות שלילית וכוחנית בכלא. בנסיבות אלו מתנגד שב"ס להוצאתו לחופשה, לרבות לאזכרת יום השנה השני למות אביו.

לעניין זה יודגש כי בהתאם לפקודות שב"ס מוגדרים ימי השלושים לפטירת בן משפחה מדרגת קרבה ראשונה ויום השנה הראשון לפטירת בן משפחה מדרגת קרבה ראשונה כמועדים המאפשרים הוצאת אסיר לחופשה חריגה. יום השנה השני לפטירה אינו נמנה עם המועדים המצדיקים הוצאת אסיר לחופשה חריגה.

יוער, בהקשר זה, כי יום השנה השני לפטירת אדם גם אינו בגדר של יום בעל משמעות דתית. מנהגי האבלות, כפי שהתפתחו, מתייחסים ליום החל 12 חודשים ממועד הפטירה. מנהג זה, אינו בגדר דין תורה ואף לא קבוע בתקנת

חכמים. מדובר במנהג שהתפשט בקהילות ישראל והמביא לידי ביטוי את התפיסה החברתית/מסורתית לפיה "הפרדות הנשמה מן הגוף ועלייתה לגנזי מרומים הן חלק מתהליך ארוך המסתיים בסוף שנים-עשר חודש מיום המיתה. ונראה שראו חכמי ישראל להנהיג בסיום תהליך זה מנהגים המרבים זכות ותועלת לנשמת הנפטר ש"ליו" את הנשמה בעת עלייתה לגנזי מרומים" [ראו: מיכאל ויגודה, "ויבא עד חברון" העליה לקבר, המנהג והמשפט, פרשת השבוע גיליון 349, מתפרסם באתר האינטרנט של משרד המשפטים]. שם מבהיר המחבר כי גם אלו המחייבים את העליה לקבר מודים שאין מדובר אלא ב"מנהג יפה", שחשיבותו הנורמטיבית אינה גדולה, והוא נדחה מפני ערכים אחרים. כל זאת בהתייחס ליום השנה הראשון לפטירה. לא כל שכן במועדים מאוחרים יותר.

נדגיש כי גם אם מדובר היה במועד המצדיק שקילת בקשת אסיר ליציאה לחופשה חריגה הרי ששיקולים שעניינם בטחון הציבור גוברים. לא כל שכן כאשר על פי פקודות הנציבות אין במועד זה עילה לחופשה חריגה.

אוסף לעניין זה כי חריגות מהוראות הפקודות מהוות יצירת מצב של התייחסות בלתי שוויונית כלפי אסירים ויצירת אי וודאות. בתי המשפט כבר עמדו לא אחת על החשיבות שבהקפדה על שמירת התנהגות אחידה ושוויונית כלפי אסירים, על פי אמות מידה אחידות וידועות. גם מטעם זה אין כל מקום לחרוג מהפקודות, לא כל שכן כאשר מדובר באסיר שהתנהגותו אינה תקינה ונשקפת מסוכנות מעצם הוצאתו לחופשה.

בסיכומי של דבר, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת שב"ס שדחתה את בקשתו של האסיר לצאת לחופשה ביום השנה השני לפטירת אביו. ההחלטה מבוססת על הערכות גורמים מקצועיים כי האסיר מסכן את שלום הציבור, בקשתו לחופשה אינה עומדת בתנאים הקבועים בפקודות שב"ס. בנסיבות אלו אין כל עילה לחרוג מהפקודות. ההחלטה שהתקבלה היא החלטה המבוססת על שיקולים ענייניים וטעמים סבירים והתקבלה בהתאם לסמכויות שב"ס. לא מצאתי כל עילה להתערב בה.

אשר על כן העתירה נדחת.

המזכירות תודיע החלטה לב"כ וכן לעותר באמצעות מח' האסיר בשב"ס.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ו, 26 יוני 2016, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא